

în acest sens analizele făcute de către Ion Antonescu și șeful Marelui Stat Major, Șteflea); acțiunile opoziției pentru scoaterea României din război; starea de spirit a populației. Este evidențiat, de asemenea, începutul conflictului dintre mareșal și rege. În același timp, în ultimul capitol, Ion Antonescu își expune planurile privitoare la succesiune în cazul dispariției sale.

Toate cele cinci capitole cuprind aspecte din activitatea Academiei Române din acei ani, raporturile dintre diferite personalități culturale și științifice din epocă.

VASILE RĂMNEANȚU

JURNALUL GENERALULUI SĂNĂTESCU, Editura Humanitas, București, 1993, p. 285.

Noua lucrare memorialistică aduce noi și importante contribuții la realizarea unei analize obiective a celei mai complexe perioade din istoria contemporană a României.

Autorul memoriilor, membru al elitei corpului ofițeresc din perioada interbelică, a devenit începând din 1943, prin natura împrejurărilor, unul dintre factorii decizionali importanți ai României în ultimul an de război și în primii ani de pace. Acest fapt sporește însemnătatea jurnalului din punct de vedere istoric.

Jurnalul generalului Constantin Sănătescu este împărțit în trei capitole.

Primul capitol cuprinde perioada 1937—1941, când autorul său deținea funcții importante în conducerea armatei; al doilea capitol analizează prima parte a războiului (1941—1943), iar în al treilea este evidențiată activitatea politică a generalului Sănătescu.

În primul capitol autorul scoate în relief eforturile făcute pentru înzestrarea armatei române. Sunt evidențiate și demersurile diplomației românești în scopul salvării păcii europene, demersuri pe care autorul memoriilor le consideră greșite. În același capitol generalul Sănătescu relatează despre tratativele sovieto-române de la sfârșitul anului 1940, evidențiind și starea de spirit din perioada respectivă de la Moscova. Capitolul se încheie cu relatarea evenimentelor din ianuarie 1941.

Capitolul 2 analizează prima parte a campaniei din est a armatei române. Sunt scoase în relief greșelile tactice săvârșite de către germani, dar și de către români pe front. Generalul Sănătescu a surprins, de asemenea, relațiile dintre armata română și cea germană, precum și starea de spirit a populației rusești din zona frontului. Este zugrăvită într-un mod realist catastrofa militară de la sfârșitul anului 1942 și începutul anului 1943. Având viziunea omului care a trăit un adevărat calvar pe front, Sănătescu critică într-un mod deosebit de dur greșelile politice ale regimului Antonescu. De asemenea, sunt reliefate starea de spirit din țară, degradarea nivelului de trai.

Capitolul 3 cuprinde anii când generalul Sănătescu a intrat în viața politică românească. Astfel, sunt prezentate relațiile dintre regele Mihai și mareșalul Ion Antonescu, desfășurarea pregătirilor în vederea ieșirii din război a României, poziția față de acest act a principalilor oameni politici și militari ai României. Capitolul cuprinde informații deosebit de importante din punct de vedere istoric pentru perioada de după 23 August 1944. Astfel, este surprins momentul intrării trupelor